

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การพัฒนาประเทศไทยในปัจจุบันกำลังให้ความสนใจอย่างมากกับแนวทางขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในเรื่องการถ่ายโอนอำนาจเพื่อให้ท้องถิ่นสามารถปกครองตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ ความพยายามในการกระจายอำนาจการปกครองสู่ท้องถิ่นให้ดึงมือประชาชน จะเห็นได้จากพระราชบัญญัติสถาบันฯ ตามมาตรา 2537 พ.ศ. 2537 พระราชบัญญัติกำหนดแผนและที่นัดตอนการกระจายอำนาจ พ.ศ. 2542 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 และพุทธศักราช 2550 พระราชบัญญัติเหล่านี้ให้ความสำคัญกับการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น และการมีส่วนร่วมของประชาชนตามข้อความสำนารถและคำนึงถึงศักยภาพของแต่ละท้องถิ่น

องค์การบริหารส่วนตำบล เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีฐานะเป็นนิติบุคคล และถือกำเนิดขึ้นจากพระราชบัญญัติสถาบันฯ และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 โดยมีการยกฐานะสถาบันที่มีรายได้ตามเกณฑ์ที่กำหนดเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล มีการปรับปรุงพระราชบัญญัติสถาบันฯ และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 5 พ.ศ. 2546 ปัจจุบันมีองค์การบริหารส่วนตำบลทั้งสิ้น 6,157 แห่ง (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น. 2551 : 1-5) ความผุ่งหมายของจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจอิสระในการบริหารงานและปกครองตนเอง ภายใต้บทบัญญัติแห่งกฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถกำหนดพิธีทางนโยบาย โครงการและกิจกรรมเพื่อให้แก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นในพื้นที่ตำบลและหน่วยบ้านของตนเอง ได้อย่างสอดคล้องกับปัญหาและตรงกับความต้องการของประชาชนในตำบล

พระราชบัญญัติสถาบันฯ และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 (แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 5 พ.ศ. 2546) ได้กำหนดบทบาทหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลไว้ตามมาตรา 68 (5) ให้มีและส่งเสริมกุழั่นเกษตรกรและกิจการสหกรณ์ (6) ส่งเสริมให้มีอุตสาหกรรมในครัวเรือนและ (7) บำรุงและส่งเสริมการประกอบอาชีพของรายฎูหน้าที่เหล่านี้จึงเป็น

เป้าหมายของผู้บริหารและสมาชิกสภากองค์การบริหารส่วนตำบล ที่จะต้องปฏิบัติตามให้ถูกต้อง ส่วนจะเลือกปฏิบัติวิธีการใดนั้นขึ้นอยู่กับสถานการณ์ ค่านิยม และบรรทัดฐาน ตลอดจนแนวคิดอื่น ๆ ของคณะผู้บริหารและสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล

การส่งเสริมอาชีพให้ประชาชนในท้องถิ่นมีรายได้เพื่อเลี้ยงชีพ จึงเป็นบทบาทหน้าที่หนึ่งขององค์การบริหารส่วนตำบลฯ อำเภอปรือ อังหวัดมหาสารคาม จะต้องดำเนินการจัดทำแผนยุทธศาสตร์เพื่อกำหนดทิศทาง และนำไปตราเป็นข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี ใน การส่งเสริมและสนับสนุนให้กับกลุ่มอาชีพต่าง ๆ ในตำบลฯ ซึ่งมีอยู่ทั้งสิ้น 6 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มทอผ้าไหม กลุ่มทอผ้าห่ม ไหมพรม กลุ่มทอผ้าฝ้าย กลุ่มทอผ้าขาวม้า กลุ่มปูปิ้งชีวภาพ และกลุ่มโรงสีข้าวชุมชน กลุ่มเหล่านี้ได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากองค์การบริหารส่วนตำบลฯ ที่เริ่มต้นให้การสนับสนุนด้านงบประมาณตั้งแต่ปี พ.ศ. 2547 ต่อเนื่องกันมาเป็นเวลา 5 ปี โดยปีงบประมาณ พ.ศ. 2547 ได้ตั้งงบประมาณเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนกลุ่มอาชีพตำบลฯ จำนวน 80,000 บาท จากงบประมาณรายจ่ายประจำปีทั้งสิ้น 9,900,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 0.80 ปีงบประมาณ พ.ศ. 2548 ได้ตั้งงบประมาณไว้เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนกลุ่มอาชีพจำนวน 100,000 บาท จากงบประมาณประจำปีทั้งสิ้น 11,500,000 บาท คิดเป็น ร้อยละ 0.87 ปีงบประมาณ พ.ศ. 2549 ได้ตั้งงบประมาณไว้เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนกลุ่มอาชีพจำนวน 100,000 บาท จากงบประมาณประจำปีทั้งสิ้น 12,500,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 0.80 ปีงบประมาณ พ.ศ. 2550 ได้ตั้งงบประมาณไว้เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนกลุ่มอาชีพ จำนวน 100,000 บาท จากงบประมาณประจำปีทั้งสิ้น 16,900,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 0.59 ปีงบประมาณ พ.ศ. 2551 ได้ตั้งงบประมาณไว้เพื่อส่งเสริม และสนับสนุนกลุ่มอาชีพ จำนวน 125,000 บาท จากงบประมาณประจำปีทั้งสิ้น 19,900,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 0.63 (องค์การบริหารส่วนตำบลฯ. 2547 ; 2548 ; 2549 ; 2550 ; 2551)

จากการที่องค์การบริหารส่วนตำบลฯ ให้การสนับสนุนงบประมาณแก่กลุ่มอาชีพตำบลฯ มาอย่างต่อเนื่องนี้ ผลปรากฏว่า กลุ่มต่าง ๆ เหล่านี้กลับดำเนินกิจกรรมของกลุ่มไม่ต่อเนื่อง และไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร ปัญหาที่พบคือ ปัญหาภัยอาชีพ ขาดการฝึกอบรมเสริมความรู้จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ฝึกอบรมทักษะการทอผ้า พื้นเมืองด้วยเครื่องจักรที่มีประสิทธิภาพ ปัญหาภัยอาชีพไม่ค่อยให้ความร่วมมือในการฝึกอบรมความรู้ทักษะใหม่ ๆ หรือขาดการศึกษาดูงานกลุ่มอาชีพจากตำบลอื่นที่ประสบความสำเร็จ ปัญหาขององค์การบริหารส่วนตำบลฯ คือติดตามประเมินผลในการดำเนินงานของ

กลุ่มอาชีพอย่างจริงจัง ปัญหาองค์การบริหารส่วนตำบลการเอาใจใส่ในกลุ่มอาชีพภาคใน ตำบล ปัญหาขาดแคลนเครื่องจักรที่ใช้ในการผลิตให้ได้ปริมาณมาก เป็นต้น

จากที่มาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าว ผู้ศึกษาจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการ ปฏิบัติตามบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลฯ อำเภอรนีอ จังหวัดมหาสารคาม ในการส่งเสริมและสนับสนุนกลุ่มอาชีพตำบลฯ ที่ผ่านมาว่าได้ดำเนินการถูกต้องและ ตรงตามความต้องการของกลุ่มอาชีพในท้องถิ่นจริงหรือไม่ เพื่อนำผลการศึกษาที่ได้ไปดำเนิน การพัฒนาแก่กลุ่มอาชีพตำบลฯ ให้เกิดความเข้มแข็งและความยั่งยืนต่อไป

คำถามของการศึกษา

1. คณะกรรมการ สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และเจ้าหน้าที่องค์การ บริหารส่วนตำบลฯ อำเภอรนีอ จังหวัดมหาสารคาม ได้ปฏิบัติตามบทบาทในการส่งเสริม และสนับสนุนกลุ่มอาชีพตำบลฯ อยู่ในระดับใด
2. ปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตามบทบาทของ คณะกรรมการ สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลฯ ในการส่งเสริมและสนับสนุนกลุ่มอาชีพตำบลฯ นีอะไรบ้าง

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาระดับการปฏิบัติตามบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลฯ ในการส่งเสริมและสนับสนุนกลุ่มอาชีพตำบลฯ อำเภอรนีอ จังหวัดมหาสารคาม
2. เพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตาม บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลฯ ในการส่งเสริมและสนับสนุนกลุ่มอาชีพตำบลฯ อำเภอรนีอ จังหวัดมหาสารคาม

ขอบเขตของการศึกษา

1. ขอบเขตด้านพื้นที่

พื้นที่ที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบลยาง อำเภอ
นรบีอ จังหวัดมหาสารคาม

2. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้ คือ บุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลยาง
จำนวน 40 คน แยกได้ดังนี้

2.1 คณะกรรมการบริหารส่วนตำบลยาง จำนวน 4 คน

2.2 สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลยาง จำนวน 30 คน

2.3 พนักงานส่วนตำบลยาง จำนวน 6 คน

โดยในการศึกษารั้งนี้ ผู้ศึกษาได้เลือกประชากรทั้งหมด

3. ขอบเขตด้านเนื้อหา

3.1. ศึกษาระดับการปฏิบัติตามบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลยาง

อำเภอ nrbo จังหวัดมหาสารคาม ในการส่งเสริมและสนับสนุนกลุ่มอาชีพตำบลยาง 4 ด้าน¹
ได้แก่ ด้านการฝึกอบรมอาชีพ ด้านการสนับสนุนทุน ด้านการส่งเสริมการผลิต และด้าน²
การส่งเสริมการตลาด

3.2 ศึกษาปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตาม
บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลยางในการส่งเสริมและสนับสนุนกลุ่มอาชีพตำบลยาง
อำเภอ nrbo จังหวัดมหาสารคาม

4. ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ ได้แก่ ระดับการปฏิบัติตามบทบาทของ
องค์การบริหารส่วนตำบลยางในการส่งเสริมและสนับสนุนกลุ่มอาชีพตำบลยาง อำเภอ nrbo
จังหวัดมหาสารคาม

ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษา

ผลการศึกษาที่ได้ จะเป็นข้อสนับสนุนให้กับองค์กรบริหารส่วนตำบลล่ายาง อำเภอเบือ จังหวัดมหาสารคาม ในการปรับปรุงและพัฒนาบทบาทในการส่งเสริมและสนับสนุนกลุ่มอาชีพในเขตพื้นที่ตำบลล่ายางให้เกิดความเข้มแข็งอย่างยั่งยืน รวมทั้งขยายผล สู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ๆ ต่อไป

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. บทบาท นายถึง พฤติกรรมที่บุคคลต้องกระทำ เมื่อดำรงสถานภาพใด สถานภาพหนึ่งหรือตำแหน่งใดตำแหน่งหนึ่ง ซึ่งการกระทำหรือรูปแบบพฤติกรรมดังกล่าว เป็นผลมาจากการคาดหวังของบุคคลอื่น ๆ ในสังคม ความคิดเห็นของผู้ดำรงตำแหน่ง หรือ เป็นการปฏิบัติตามหน้าที่และสิทธิของตน ตามสถานภาพในสังคม

2. การปฏิบัติตามบทบาทขององค์กรบริหารส่วนตำบลล่ายาง นายถึง การทำงาน ตามบทบาทและหน้าที่ขององค์กรบริหารส่วนตำบลล่ายางในการส่งเสริมและสนับสนุนกลุ่มอาชีพตำบลล่ายาง ให้เกิดความเข้มแข็งและยั่งยืน แบ่งออกเป็น 4 ด้านคือ

2.1 ด้านการฝึกอบรมอาชีพ นายถึง กระบวนการที่จัดขึ้นเพื่อเพิ่มพูนความรู้ และทักษะให้แก่กลุ่มอาชีพ เช่น การจัดทำแผนพัฒนาห้องถิ่น การจัดทำข้อมูลภูมิศาสตร์ งบประมาณ การจัดทำโครงการ/กิจกรรม การนำกลุ่มอาชีพศึกษาดูงาน ตลอดจนการแต่งตั้ง เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบด้านการฝึกอบรมอาชีพ

2.2 ด้านการสนับสนุนทุน นายถึง การสนับสนุนทุนภัยชีมปลดดอกเบี้ย การสนับสนุนงบประมาณหรือวัสดุอุปกรณ์ในการประกอบอาชีพให้กลุ่มอาชีพ และการออก ติดตามประเมินผลการส่งเสริมทุนในรูปแบบต่าง ๆ

2.3 ด้านการส่งเสริมการผลิต นายถึง การจัดให้มีการอบรมวางแผนเพื่อ พัฒนาคุณภาพสินค้าที่ตรงกับความต้องการของตลาด ส่งเสริมการผลิตที่หลากหลาย พัฒนา ทักษะ เทคนิคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ ๆ ในการผลิตสินค้าที่ได้คุณภาพ และส่งเสริมให้กลุ่มอาชีพ ใช้วัตถุคุณภาพในห้องถิ่นเพื่อลดต้นทุนในการผลิตสินค้าของกลุ่มอาชีพ

2.4 ด้านการส่งเสริมการตลาด นายถึง การสร้างเครือข่ายการแลกเปลี่ยน ตัวแทน กับห้องถิ่นอื่น การประชาสัมพันธ์สินค้าของกลุ่มอาชีพ การวางแผนกลยุทธ์ด้าน

การตลาด และการจัดหาตลาดจำหน่ายสินค้าที่ผลิตได้

3. องค์กรบริหารส่วนตำบล หมายถึง องค์กรบริหารส่วนตำบลอย่าง
อีกหนึ่ง จังหวัดมหาสารคาม

4. ก่อตั้งอาชีพ หมายถึง ประชาชนในท้องถิ่นที่มีวัตถุประสงค์เดียวกันรวมตัวกัน
ดำเนินกิจกรรม เกี่ยวกับการพัฒนาอาชีพที่เป็นประโยชน์และเป็นการสร้างรายได้ให้กับ
ครอบครัว โดยได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนจากองค์กรบริหารส่วนตำบลอย่าง

5. การส่งเสริมและสนับสนุน หมายถึง การดำเนินการเพื่อให้ก่อตั้งอาชีพมี
ศักยภาพสามารถพึ่งตนเองได้

6. คณะกรรมการบริหารส่วนตำบล หมายถึง นายกองค์กรบริหารส่วนตำบลอย่าง รองนายกองค์กร
บริหารส่วนตำบลอย่างและเลขานุการนายกองค์กรบริหารส่วนตำบลอย่าง อีกหนึ่ง จังหวัด
มหาสารคาม

7. สมาคมสภาองค์กรบริหารส่วนตำบล หมายถึง สมาคมสภาองค์กรบริหาร
ส่วนตำบลอย่าง อีกหนึ่ง จังหวัดมหาสารคาม ที่ได้รับเลือกตั้งจากประชาชนในหมู่บ้าน ๆ
ละ 2 คน

8. พนักงานส่วนตำบล หมายถึง ปลัดองค์กรบริหารส่วนตำบล หัวหน้า
ส่วนราชการ นักพัฒนาชุมชน เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน นักวิชาการศึกษา
และบุคลากรองค์กรบริหารส่วนตำบลอย่าง อีกหนึ่ง จังหวัดมหาสารคาม